BRAȘOV. Deși flancat de Cadar și D. Nicolae, craioveanul Strîmbeanu rămîne în posesia balonului (Steagul roșu — Universitatea Craiova 2—0)
Foto: S. BRAȘOVEANU

ACTUALITĂȚI

TURNEUL ECHIPEI SPARTA ROTTERDAM

La sfîrșitul acestei luni ne va vizita o formație olandeză. Este vorba de echipa clubului Sparta din Rotterdam, care va susține în țara noastră trei jocuri și anume, la:

29 mai cu Farul la Constanța
2 iunie cu Petrolul la Ploiești și
4 iunie cu Dinamo Bacău la Bacău.

FOTBALIȘTII CONGOLEZI ȘI-AU AMÎNAT SOSIREA

Am anunțat că luna aceasta va evolua la noi selecționata națională de fotbal din Congo Kinshasa. Recent s-a comunicat că formația congoleză și-a amînat sosirea pentru sfîrșitul acestei luni, întrucît în momentul de față ea se află în Brazilia, unde are de disputat cîteva jocuri. În țara noastră, congolezii urmează să evolueze în perioada 27 mai — 10 iunie.

REPROGRAMĂRI DE JOCURI

● Amînat din cauza vizitei echipei italiene Bologna, meciul de campionat Jiul-Dinamo București se va juca, duminică, la Petroșeni.

● Partidele Dinamo București—F.C. Argeș și Steaua — Farul, din „Cupa F.R.F." pentru echipele de tineret-rezerve, au fost reprogramate la 15 mai.

PE CÎND SEMIFINALELE CUPEI?

Partidele semifinale ale Cupei României se cunosc, însă federația nu a stabilit încă, din cauza calendarului încărcat, la ce dată se vor disputa. Pînă la urmă se pare că va fi aleasă data de 12 iunie, după terminarea campionatului. În acest caz, finala ar urma să se dispute la 16 iunie.

ACTUALITĂȚI

NOI PREGĂTIRI ALE LOTULUI A

La sfîrșitul acestei săptămîni lotul reprezentativ A va face noi pregătiri (duminică un meci contra echipei Progresul), urmînd ca la 15 mai să susțină un joc de verificare, după toate probabilitățile cu Allemania Aachen. În vederea acestor pregătiri au fost convocați la București următorii jucători: *Coman și Datcu*, portari, *Ivăncescu, Sătmăreanu, Barbu, Hălmăgeanu, Pexa, Deleanu, Mocanu, Grozea, Dinu, Dobrin, Ghergheli, Sasu, Pircălab, Oblemenco, Kallo.* Răducanu Ionescu (Rapid) și Nunweiller IV (Dinamo Bacău) pleacă cu echipele lor în turneu peste hotare

SCURTE ȘTIRI

● Rapid și Dinamo Bacău părăsesc vineri țara, prima cu destinația Algeria, secunda în Polonia.

● În principiu s-a căzut de acord ca finala (dublă) a campionatului internațional feroviar Rapid București-Lokomotiv Sofia să aibă loc la 19 iunie la București și 26 iunie la Sofia

● Echipa de juniori a Rapidului a fost invitată la al 4-lea turneu internațional organizat la 22 și 23 iunie la Aschaffenburg în R. F. a Germaniei.

fără haz

10.742.391 de specialiști

de NEAGU RADULESCU

În fine, o mașină de calculat electronică de la Institutul de Energetică, m-a lămurit: avem 10 742 391 de specialiști în materie de fotbal.

Jocul cu gărgărița de piele și aer este deci mai iubit uneori decît logodnicele, soțiile, mamele, bunicii sau chiar buteliile prăfuite de Cotnar și Murfatlar.

Așadar, este normal ca, vorba cronicarului, „de la Vlădică pînă la opincă", toți să ne pricepem la fotbal și să fim capabili să dăm sfaturi celor care aleargă și nădușesc și marchează, sau nu marchează, pe gazon.

Avem astfel tot felul de specialiști.

Avem specialiști cu stilou, cu brici, cu clopoțel, cu pancarte, cu caricaturi, cu arătătorul și degetul mic pe canini, șuierînd în chip de nai sau fluier ciobănesc, cu microfonul călare pe unde sau în zig-zag la televiziune, cu cornet de semințe, cu furioase sudalme, cu pumni ridicați spre cer sau mușcați la os, cu amenințarea într-o mînă și ștampila de concediere a jucătorului într-alta.

De tot soiul, și particulari și oficiali, avem cu carul și cu toptanul.

Cobor, de exemplu, luni, în stradă, după etapă. Cel care se ocupă matinal cu toaleta trotuarului se oprește din măturat și în loc de bună ziua, îndreaptă spre mine măturoiul ca o coadă de păun:

— Am jucat fără Dan și Dumitriu. Nu se poate așa! Ce au cu ei?

Intinzîndu-mi „Sportul", tutungioaica mă somează:

— Mai zi ceva de Titi Teașcă!

La frizerie, nea Vasile, explicîndu-mi cu briciul, printre săpun și epidermă, cum ar fi marcat el în locul lui Dinu, e cît pe-aci să mă lase, dintr-o fentă, mai cîrn decît spătarul Milescu. La policlinică, dentistul mă ține cu gura deschisă o jumătate de oră, să leșin, explicîndu-mi cu pansamentul în pensetă, de ce Ion Pîrcălab și-a revenit în formă și ce ar trebui să mai facă numărul 7, pentru a intra ca din tun, direct în poartă, cu balonul lipit de picior.

La bar, la Piața Romană, nu mi se servește cafeaua pînă cînd cel puțin douăzeci de minute nu mi se prezintă un expozeu amănunțit asupra ghinionului de care e urmărită înaintarea craiovenilor, fiindcă nu a ascultat niște sfaturi. Și după ce beau în fine cafeaua, mă întîlnesc buimac cu frații Grigoriu.

— Cînd avem procesul?

— Pe 9 mai! Ce ai uitat? Continuăm! La tribunalul ăl mare! Procesul ca procesul! Ce facem însă cu Progresul? Nu m-a ascultat Matei! L-am învățat cum să dribleze! — se plînge Cezar Grigoriu.

Ce de specialiști!

Observ cum fiecăruia parcă îi lipsește o tablă și cîteva bucăți de cretă, să ardă pe loc niște scheme tactice de joc modern.

Fără tablă e greu și durează mult. Pierdem timp prețios și fotbalul autohton nu poate progresa. La chestionați dumneavoastră, mă rog, antrenorii, ajutorii de antrenori, ajutorii de ajutori și băgători de seamă și-o să vedeți ce minuni pot realiza în fotbalul modern o tablă și niște scheme tactice trasate înainte de meci cu zece, douăzeci de bucăți de cretă.

Totuși, parcă niște antrenori de pe vremuri, de numele cărora ne aducem aminte cu drag și cu stimă, nu prea se dădeau în vînt după aceste metode ultra moderne și arătau elevilor lor mai sănătos, mai viu, mai pe gazon, cum se trage cu latul și cum se marchează la corner, nu cum stă și cum se plimbă pe tablă „al libero".

Desigur, nu sufăr de conservatorism, căci conservatorismul înseamnă scleroză, barbă și inevitabilă bătrînețe. Ador tinerețea, epoca noastră a atomilor și a sputnicilor, cu toate cuceririle ei moderne.

Îmi place, de exemplu, cînd chiar scriitorii noștri, în loc să compună sonete clasice ca venerabilul Petrarca, sau „gume" de stil modern ca Robbe-Grillet, sau cel puțin, cuminți catrene, ca Veronica Porumbacu, se joacă, plimbîndu-și stilourile în adevărate turnire stilistice pe deasupra stadioanelor.

Dar turnirurile acestea, ca și schemele de pe tablă, ca și timorarea jucătorilor înainte de meci, de alți specialiști oficiali, nu ajută în nici un chip la săltarea calitativă a fotbalului.

Ele îmi aduc aminte de-o întîmplare din liceu. Taică-miu dorea cu orice preț să devin un elev model și să-i aduc mereu acasă, pe carnetul de note, cîte un 10 la engleză.

Pentru realizarea dorinței — lăudabilă desigur — s-a hotărît să mă asculte în fiecare seară la această dificilă limbă a nemuritorului Shakespeare. Dar el nu cunoștea nici o boabă din vocabularul insularilor. Eu, cel puțin o mai auzeam în clasă și la cinematograf. Și astfel, ne trișam amîndoi în fiecare seară. Eu deschideam cartea și citeam cam cum vorbea Greta Garbo.

El dădea mulțumit din cap, aprobînd.

Apoi traduceam, căci fantezie, berechet, să împrumut și la alții.

Cam așa e și cu fotbalul.

Să nu ne transformăm din sufletiști în specialiști. Căci una e să dai cu piciorul din tribună, sau de lîngă televizor, și alta e să ți-l întrebuințezi pe teren.

Iar a umbla cu tabla la subțioară și cu buzunarul plin de cretă pentru scheme tactice, înseamnă să-l imităm pe domnul Rădulescu.

Pierdem vremea și nu dă rezultate.

Eu nu știu nici astăzi englezește.

Rîndurile acestea sînt scrise sub semnul viitorului rezultat al partidei dintre F.C. Argeș și Steaua de la Pitești, partidă care poate însemna totul pentru destinul titlului de campion al actualei ediții a întrecerii.

Am auzit că Barbu a făcut un rămășag cu un cronicar de fotbal: „Dacă nu batem pe Steaua, la Pitești, îți trimit ghetele, s-a angajat el, dacă da, atunci îmi trimiți dumneata stiloul cu care vei scrie cronica". Tare aș dori să aud că, pentru partida cu Universitatea Cluj, Barbu a încălțat o pereche de ghete noi.

Îmi închipui că ați sesizat faptul că rîndurile comentariului de față sînt scrise cu o zi înainte de desfășurarea „etapei de foc", sub impresia jocului deosebit de bun pe care Steaua l-a făcut în meciul cu Jiul Petroșeni. În acea repriză, a doua, a fost un fel de rupere de zăgazuri, forța de joc a echipei noastre prăvălindu-se peste adversar, uluindu-l pur și simplu. Și dacă scorul nu a fost mai mare de vină e arbitrul întîlnirii care i-a oprit pe Sorin Avram, pe Voinea sau Tătaru II din multe curse spre... gol. Dar, cel mai important lucru este că intrarea în formă a echipei noastre coincide cu această perioadă hotărîtoare a întrecerii și, cel puțin în virtu-

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

Tot reflecții de spectator

tea tradiției, această creștere de randament trebuie să mai dureze cel puțin trei-patru etape. Exact cît ne trebuie!

Și acum, îndrăznesc să-mi spun o părere despre partida de la Linz dintre formațiile reprezentative ale Austriei și României. Poate că meciul n-a fost tocmai frumos, poate că vroiam mai mult de la această întîlnire, din punctul de vedere al limpezirii „apelor" în legătură cu adevărata formulă de echipă pentru preliminariile C.M., dar, dincolo de toate acestea, aș dori să vă spun cîteva lucruri care vin din partea unui fost component al acestei echipe-etalon a fotbalului nostru.

În ultimii ani, ori de cîte ori am îmbrăcat tricoul reprezentativei eram dominat de gîndul de a face totul pentru a nu suferi noi umilințe nu atît din partea adversarilor, cît mai ales din cea a „prietenilor fotbalului" de la „masa presei". Nu aș dori să se înțeleagă cumva că amestec lucrurile și pe oamenii de la „masa presei". Și, nici că respingjustificatele critici care au urmat unor eșecuri penibile (infringeri ca acel 0—6 din toamna anului trecut). Mă refer doar la acei comentatori sportivi ce cred că, aruncînd cu noroi în obrazul fotbalului, îl înfrumusețează, aceiași oameni care nu mai găsesc adjective pentru a lăuda cluburi și jucători de la Milano, Londra sau Montevideo, chiar dacă merită chiar dacă nu. Aceștia folosesc pentru noi termeni de campionat mondial sau de cupă intercontinentală .Acei gazetari n-au dat o singură sugestie valabilă pentru îmbunătățirea fotbalului nostru, afișînd însă, mereu, o falsă îndurerare. Acum, de cînd sînt forțat de împrejurări ca duminica să iau loc în tribună constat că, de cele mai multe ori, oamenii care dau sentințe inapelabile nici măcar nu se deranjează să vină la stadion.

Și ne-au jignit (nu criticat) pe noi jucătorii români, și acest lucru nu se poate să nu aibă reflexe în nivelul la care evoluăm, mulți dintre colegii mei de sport mai tineri pierzîndu-și increderea în forțele proprii, acționînd cu teamă, crispați. Sînt convins că Dobrin putea arăta mai mult la Linz. Ca și Ionescu, Grozea, Deleanu sau Kallo, de altfel. Și tocmai de aceea i-am admirat pentru eforturile făcute în dorința de a se întoarce cu fruntea sus acasă. Restul problemei este apanajul comisiei de selecție, eu... fiind încă un jucător ca oricare altul.